

ἐνθα γίνεται μνεία περὶ ἐξαγορᾶς τῆς τιμῆς τοῦ αἵματος διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ, ἐν 336, σ. 83 καὶ 109.

312

1730. «Αὗται αἱ διαταγαὶ τῶν θείων καὶ ἱερῶν Ἀποστόλων, ὁμοῦ μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτῶν, μετεγλωττίσθησαν εἰς ἀπλὴν φράσιν διὰ προσταγῆς τοῦ . . . ἡγεμόνος πάσης Οὐγγροβλαχίας . . . Ἰωάννου, Νικολάου, Ἀλεξάνδρου Βοεβόδα, παρὰ τοῦ ἐν σπουδαίοις ἐλαχίστου Γεωργίου Τραπεζουντίου, διδασκάλου τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ αὐθεντικῆς Σχολῆς . . . κατὰ τὸ 1730 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, ἐν μηνὶ Μαΐῳ 20». Ἀνέκδοτος Νομοκάνων ἐν χφ. 696 τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας, μεταφερθέντι τὸ 1916 εἰς Μόσχαν. Πρβλ. ἐν 131, σ. 26 καὶ ἐν 394, σ. 36–37.

313

1731. Πωλητήριον ἀγροῦ ἐν Ναούσῃ Πάροῦ, ἀνέκδοτον, ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 662. Ὁ πωλητὴς πωλεῖ «με γνῶμην τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ . . . μεῖ ἰδίαν του γνῶμην καὶ βουλήν . . .».

314

1731. Συμβολαιογραφικὴ σύμβασις δύο συζύγων, ζώντων ἀπὸ διετίας κεχωρισμένως, ἐν Παξοῖς, ὅπως συνάψουν ἀμφότεροι δεῦτερον γάμον μετ' ἄλλων προσώπων, ἐν 295, ἀριθ. 275. « . . . ἔσονται καὶ νᾶ μὴν σωφρονοῦνε καὶ νὰ ἐφύγει ἡ ἀνωθεν Θ. ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ ἀνωθεν κὺρ Ν., ὡς αὐτὸς εἶπε, τώρα χρόνους ἀπερασμένους δύο, διὰ τοῦτο θέλουν καὶ τὰ δύο μέρη καὶ ποιοῦν τελείαν ἀποχὴν καὶ δίνουν ἄδειαν ὁ εἰς τοῦ ἑτέρου, ἂν θελήσουν, νὰ πανδρευτοῦν εἰς δεῦτερον γάμον νόμιμον . . . ».

315

1731. Ψήφισμα τῆς Ἑνετικῆς Συγκλήτου, περὶ μὴ ἀναμίξεως τῶν πολιτικῶν Ἀρχῶν εἰς τὰς πνευματικὰς ὑποθέσεις τῶν ὀρθοδόξων ἐν Ἑπτανήσῳ. μνημ. ἐν 276, σ. 112.

316

1732. Γραπτὴ διατύπωσις ἐθιμικοῦ Δικαίου τῆς 17 Ἀπριλίου, Πάτμου, ἐν 253, σ. 133–134. « . . . Ἐστῶντας καὶ νὰ εὐρίσκεται γράμμα καμωμένον ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας ἐδῶ, εἰς τὸ νησίον μας, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀποφασίζουσιν, ὅτι ὅποιος χαλάει τὴν συνήθεια τοῦ τόπου μας, νὰ πληρώνη χίλια γρόσια εἰς τὸ Τζουμαγιὰν τῆς Κῶ, εἰς τὸ ὁποῖον γράμμα δὲν φαίνεται ξεκα-



θαρισμένη ή αὐτὴ συνήθεια, διὰ τοῦτο ἡμεῖς οἱ εὐρισκόμενοι, κοινῇ βουλῇ καὶ γνώμῃ, φανερώνομεν μὲ τὸ παρὸν γράμμα τὴν αὐτὴν συνήθειαν, ἥ ὁποία ἐκράτησε πάντοτε εἰς τὸ νησίον καὶ εἶναι, ὅτι ἂν ἴσως καὶ ἀπὸ ἀνδρόγυνον ἀποθάνῃ τὸ ἓνα μέρος, ἢ ὁ ἄνδρας, ἢ ἡ γυναῖκα, χωρὶς παιδιὰ, νὰ ἡμπορῇ νὰ παίρῃ τὸ κάθε μέρος τὸ ἰδικόν του πρᾶγμα, ἢ γονῶν ἂν ἀποθάνῃ ἢ γυναῖκα, νὰ παίρουν οἱ συγγενεῖς τῆς τὴν προῖκα τῆς καὶ ὅ,τι ἄλλο πρᾶγμα ἔχει γονικόν τῆς καὶ ὁ ἄνδρας νὰ παίρῃ τὸ ἰδικόν του, χωρὶς νὰ ἡμπορῇ νὰ γυρεύῃ μέρος ἀπὸ τὴν περιουσίαν τῆς γυναῖκας, τὰς τάσας(;) του καὶ τὰ ἔξοδα ὅπου ἤθελε κάμει εἰς τὸ σπῆτι καὶ πράγματα τῆς γυναικὸς του, παραστήνοντάς τα. Καὶ παρομοίως, ἂν ἀποθάνῃ ὁ ἄνδρας, νὰ παίρουν οἱ συγγενεῖς του τὸ πρᾶγμα του ἐντελῶς, χωρὶς νὰ γυρεύῃ ἢ γυναῖκα κανένα μέρος. Καὶ παρομοίως, ἂν ἴσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἢ τῆς μητρός, μείνῃ παιδί καὶ μετὰ ταῦτα ἀποθάνῃ, νὰ μὴν ἡμπορῇ τὸ μέρος ὅπου (ζῇ, νὰ) ζητᾷ ἢ νὰ παίρῃ κληρονομίαν, διὰ τὸ αὐτὸ παιδί, οὔτε πολὺ οὔτε ὀλίγον, μόνον, ὡς ἄνωθεν, νὰ παίρῃ κάθε μέρος τὸ ἰδικόν του καὶ νὰ στρέφονται ἀκόμη καὶ τὰ χαρίσματα, τόσον τοῦ ἐνὸς μέρους, ὡς καὶ τοῦ ἄλλου, τόσον ὅπου νὰ λαμβάνῃ κάθε μέρος τὸ ἰδικόν του».

317

1732. Πρακτικὸν 31 Ἰανουαρίου Κοινότητος Μυκόνου, περὶ διατιμῆ-
σεως τῶν ὑποδημάτων,
ἐν 144, σ. 73–74.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

318

ΑΘΗΝΩΝ

1732. Χάττι σερίφ σ. Μαχμούτ Α΄, κατὰ τοῦ προσηλυτισμοῦ τῶν ὀρθοδό-
ξων ὑπὸ τῶν καθολικῶν,
ἐν 76, σ. 58–61.

«...Ὁρίζω λοιπὸν ὅτι νὰ... κάμετε τοὺς ρωμαίους ραγιαδες, ὅπου ἕως τώρα ἐφράγκι-
σαν, νὰ γυρίσουν εἰς τὴν ἀρχαίαν θρησκείαν τους καὶ ἀπὸ τοῦ ἐξῆς νὰ κάμετε, ὅτι οἱ αὐτοὶ
ρωμαῖοι νὰ μὴ πηγαίνουν εἰς τὰς ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰ χάνια τῶν φραγκοπατέρων, διὰ νὰ
διδάσκωνται τὴν θρησκείαν ἐκείνων... ἀλλὰ νὰ προσέξῃτε κατὰ πολλὰ, ὅτι ὁ καθένας
νὰ κρατῇ τὴν θρησκείαν του, εἰς τόσον ὅπου νὰ κάμῃτε αὐθεντικὴν τὴν περιουσίαν ἐκείνων,
ὅπου φραγκίσουν καὶ δὲν ἐπιστρέφουν, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι, μένοντες ἀμετά-
θετοι, κάμνουσι σύγχυσιν καὶ ταραχήν, αὐτοὺς νὰ ἐξορίσετε...».

319

1733. Προικοσύμφωνον ἀπὸ 20 Μαρτίου, ἐν Νάξω, ἀνέκδοτον,
ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 173.

«...καὶ κάμνει καὶ τὴν μπαρὸ κοντετζιόνε ἢ ἄνω ἀρχόντισσα Βιολάντη, ὅτι τὸ πρῶτο
ἀρχοντόπουλο ὅπου κάμουνσιν ἀσερνικό, νὰ τὸ ὀνοματίζουσιν τὸ ὄνομα τοῦ μακαρίτου τοῦ
συμβίου τῆς (Κάρλου) καὶ νὰ τοῦ δίνουσι καὶ ὅλα τὰ πράγματα ὅπου συγκαταβαίνουνσιν
ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μακαρίτη. Θέλει ἀκόμη καὶ κάμνει καὶ τὴν παρὸ χρησιμωτάτη κοντετζιόνε,
ὅτι ἀνίσως καὶ δὲν κάμουν παιδί ἐκ τῆς σαρκὸς του — ὅπου ὁ Κύριος νὰ μὴν τὸ ὀρίσῃ —
νὰ εἶναι πάλιν (ἢ προικοδοτίς) κυρία, νοικοκυρὰ νὰ τὸ ἀφήσῃ εἰς ὅποιον ἤθελεν τὴν φωτί-

